

stændig ivedkommende, og derfor vil det ikke forbyse nogen, at jeg ikke ønsker at blande mig i den, men nøjes med at udtale min Forbavelse over, at den overhovedet rejstes her i Salen, og særlig at den rejstes af det ærede Medlem for Fredensborg, der er Medforslagsstiller til det foreliggende Lovforslag. Jeg skal udtale min Glæde over, at alle de Talere, der her i Salen have haft Ordet og have talt om det foreliggende Lovforslag, have, hvilket Parti de end høre til, Ministeren indbefattet, udtalt deres varme Sympati for og Tilslutning til det foreliggende Forslag. Jeg anser dette som et Tegn paa, at dette Lovforslag maa nyde en blid Skæbne paa sin videre Vandring, og at der maa blive en Lov derudaf. At den her rejste Diskussion, der handler om Ting, som ikke vedrøre det foreliggende Forslag, skulde, som den højtærede Minister udtalte, paa nogen Maade kunne true dette Forslag, om hvilket alle Partier ere enige, kan jeg ikke tro, tværtimod jeg har en lys og god Fortrøstning til, at den foreliggende Sag vil nyde Fremme.

J. Hage: Ja, mine Ord have jo vakt en stærkere Storm, end jeg havde ventet. Naar den højtærede Minister mener, at der aldrig har været andre Forslag, end dem, som i Virkeligheden til Dels ere blevne vedtagne, maa jeg dertil svare: Ja, ganske vist have de officielle Kommissioner ikke udarbejdet andre Forslag, men den almindelige politiske Bevægelse har dog baaret andre Fordringer i sit Skød, og Forventningerne omkring i Befolkningen have virkelig ikke indskrænket sig til, at kun den store Industris Arbejdere skulde have en Ulykkesforsikring. Naar den ærede Ordfører (Alf. Christensen) nu finder Anledning til at tage saa bestemt Afstand fra mine Udtalelser, maa det blive den ærede Ordførers Sag. Jeg har troet, at den ærede Ordfører ligesom jeg ganske i Almindelighed ønskede, at det for Smaakaarsfolk, som vare udsatte for Ulykkestilfælde og for alle de Kalamiteter, som deraf følger, kunde være heldigt og ønskeligt, at de kunde komme til en Ulykkesforsikring paa en eller anden Maade, selv om det offentlige maatte træde til og assistere. Jeg havde troet, at den ærede Ordfører havde denne almindelige Opfattelse, og at han ikke gjorde bestemt Forskel mellem Søfolk eller Fiskere og, som jeg nævned, andre farlige Erhverv paa Landet og i Byerne, som nu ikke ere ulykkesforsikrede. Jeg havde troet, at det kun var et naturligt Ønske, jeg fremsatte,

da jeg mente, at den Stemning, der havde ligget til Grund for den enstemmige Vedtagelse af dette Forslag, var Ønsket om at bidrage til, at ogsaa andre Smaakaarsfolk, som ere situerede mere eller mindre paa lignende Maade, i Tidens Løb indenfor rimelige Grænser, kunde gøre sig Haab om, at det offentlige ogsaa vilde træde til for deres Vedkommende. Jeg har nu set til min Forundring, at ogsaa den ærede Ordfører tager Anledning til at tage stærkt Afstand derfra — den ærede Minister har maaske mere gjort det af tekniske Grunde end af andre Grunde; det kan jo være, at jeg har forsyndet mig ved at komme for langt ind paa Spørgsmaalet paa dette Tidspunkt — men at den ærede Ordfører, som ganske i Almindelighed repræsenterer Befolkningen paa samme Maade som jeg, har kunnet finde Anledning til at tage saa bestemt Afstand derfra, maa undre mig.

Ordføreren (Alf. Christensen): Det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) maa ganske have misforstaaet mig, naar han mener, at jeg paa den skarpeste Maade har taget Afstand fra det ærede Medlems Anskuelse. Jeg har udtrykkelig sagt, at jeg ikke vilde blande mig i den Diskussion, da det rejste Spørgsmaal ikke laa for. Jeg nærer det samme Ønske som det ærede Medlem, at disse Smaakaarsfolk maa blive hjulpe til Assurance, det er sikkert, men jeg nærer her i Dag selvfølgelig først og fremmest det Ønske, at vi skulde holde os til Sagen. Vi have Fiskerne til Behandling, og jeg ønsker ikke at indblande noget som helst teoretisk Spørgsmaal i Diskussionen, som kunde sinke Fiskersagens Gang her igennem Tinget og videre ud i Verden.

J. Hage: Jeg vil paa det bestemtteste bestride, at mine almindelige Betragtninger kunne genere denne Sags Gang. Jeg forstaar ikke den Betragtning, at en almindelig Diskussion om Ulykkesforsikringssagens Stilling i vort Fædreland overhovedet, og hvilke Muligheder der kan være for dens fremtidige Udvikling, skulde være ganske ligegyldig, og at det skulde være en søgt Anledning for mig at fremkomme med den ved en Lejlighed som denne.

Ordføreren (Alf. Christensen): Jeg maa atter minde det ærede Medlem fra Fredensborg (J. Hage) om, at jeg omtrent har udtalt de samme Anskuelse som det ærede Medlem og ikke har udtalt mig imod dem, idet jeg endte mit Foredrag med at sige, at jeg ikke kunde dele den